

kun en Medhjælp, denne Embedsmand hder ved Bestyrelsen af Contoiret, nemlig ved at iværksætte de af Ministeriet tagne Resolutioner, og dette skeer, uden at der kan være Spørgsmaal om, at det har nogen skadelig Indflydelse paa den Virksomhed, han skal udøve i Bridesløselille Straffeanstalt, idet hans personlige Ophold kun behøver at være af den Besskaffenhed, at ikke derved det undrages fra hans Tilsyn, der stadigt skal være derunder. Der er med Hensyn til Controllen — thi det er den anden Grund, som er bleven udhævet i Udvalgets Betænkning — truffet saadanne Foranstaltninger, at der ikke kan være Tale om, at han som Inspecteur skulde mangle Control eller komme til at kontrollere sig selv. Alt, hvad der staaer i Forbindelse med Regustabsvæsenet, staaer umiddelbart under Justitsministeriets egen Afgjørelse, og med Hensyn til den Deel af det Dekonomiske, som stadigt er i Virksomhed i Straffeanstalten, da henhører den ikke under Inspecteuren, men derimod under Dekonomisfriveren. Ordningen er i det Hele taget indrettet saaledes, at der ingen Ulempe kan opstaae deraf, og med Hensyn til den Control, som i andre Henseender skal føres med Straffeanstalten, da ledes den paa den Maade, at Suspiceringen foregaaer af en overordnet Embedsmand under Justitsministeriet.

Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand, som havde Ordet med Hensyn til de omhandlede Retsfrivere, lidt har undervurderet det Arbejde, som er forbundet med Realregistrenes Affattelse. Jeg skal indskrænke mig til at henvise til Forordningen af 28de Marts 1845, som har fundet sig foranlediget til, idet den forøvrigt giver Bestemmelser angaaende Udgifternes Bestribelse, bestemt at udtale, at den vedkommende Embedsmand ikke skal have noget Bederslag for sin Umage med at lede og føre Tilsyn med Udarbejdelsen, og netop Ledelsen og hvad dermed staaer i Forbindelse er ganske vist et Arbejde, som ikke gjør saa lidet Krav paa Vedkommendes Tid. Den samme ærede Rigsdagsmand bemærkede imod mit Argument med Hensyn til den constituerede Dommer, som Udvalget har foreslaaet aflagt med 800 Rb., istedetfor at Regjeringen har tilstaaet ham 1,200 Rb., at dette ikke staaer i nogen Mod-

strid med Loven af 19de Februar 1861. Jeg kan ikke fravige den Mening, at det er saaledes; hvis Bestemmelsen om en Gage af 1,200 Rb. som Minimum for en Dommer var bygget paa, at Dommerembedet skulde være af et vist Omfang eller en vis Størrelse og ikke være gjældende for Embeder af et mindre Omfang eller Størrelse, ja, saa havde den ærede Rigsdagsmand Ret; men jeg er gaaet ud fra den Forudsætning og har betragtet Sagen saaledes, at en Underdommer efter Loven skal, enten hans Embede er noget mindre eller noget større, ikke have under 1,200 Rb. i aarlig Løn. Dette er Noget, der, efter min Mening, hænger sammen med ganske andre Hensyn — end Hensyn til Embedets Størrelse.

H. Sage: Jeg kan ikke nægte, at jeg har haft nogen Tvivl, om det var rigtigt at nedsette Gagen til den constituerede Dommer fra 1200 Rb. til 800 Rb.; derimod troer jeg, at de 1,000 Rb. til Retsfriverne ere passende Lønninger, og at det ikke vil være vanskeligt at faae constituerede Retsfrivere til denne Sum. Jeg kan ikke erkjende, at Ledelsen af Panteregistrenes Forfattelse har noget Stort at bethyde; det er i Regelen overladt andre Mænd at forfatte dem; Retsfriveren udleverer Protokollerne og kan maaskee i det første Dieblik anvise Et og Andet; men jeg troer, at Ledelsen af Arbejdet under Udarbejdelsen har vist sig overalt, hvor Panteregistre ere forfattede, at være overmaade ringe, og jeg har derfor ikke kunnet finde mig foranlediget til at stemme for en højere Lønning for de vedkommende Embedsmænd.

Alberti: Jeg troer, at den høitærede Minister nu, ligesom for et Aar siden, da Loven om Retsbetjentenes Gager var for her, lægger for stor Vægt paa Retsfriverembedernes Bestaffenhed, og at han sætter dem omtrent lig med Dommere, og jeg troer ligeledes, at den Maade, hvorpaa Retsfriverembederne bleve behandlede og classificerede ved Vedtagelsen af Loven om Retsbetjentenes Gager, har tilstrækkeligt udtalt Rigsdagens Mening om, at Retsfriverembederne ingenlunde have den Betydning, som den ærede Minister tillægger dem